

Մատթեոս 26:26-28 (Matthew 26:26-28)

## «Տերոջը Ընթրիֆը»

Վեր. Ստեփան Մնջերեան

Հայ Աւետարանական Գողգոթա Եկեղեցի 11.09.96

Մինչ անոնք կ'ուտէին, Յիսուս հացը առաւ, օրինեց ու կըտրեց և տուաւ աշակերտներուն ու ըսաւ. «Առէ՛, կերէ՛, այս է իմ մարմինս»: Եւ գաւաթը առաւ, գոհացաւ ու տուաւ անոնց ու ըսաւ. «Ամէնիդ ալ խմեցէ՛ ասկէ. Վասըն զի ասիկա է իմ արիւնս նոր ուխտի, որ պիտի թափուի՝ շատերու մեղմերուն բողութեան համար:»

Արդիօք ինչպէ՞ս էր վերջին ընթրիֆը, երբ Տէր Յիսուս իր աշակերտներուն հետ տօնեց Զատիկը: Ամէն մէկ աշակերտ տարբեր նկարագրի տէր էր: Կային 4 ձկնորսներ՝ ինչպէս Պետրոս, Յովհաննէս, յոնետեսը Թովմասը, մահաւոր Մատթեոսը, եւ այլն:

Այս բոլորը՝ նստած Յիսուսի հետ, 3 տարուայ շատ մը փորձառութիւններէ ետք: Այս գիշերը Տէր Յիսուս խօսեցաւ Աստուծոյ թագաւորութեան մասին, նաեւ իր մատնութեան, խաչելութեան և յարութեան մասին:

Յիսուս առաւ անխմոր հացը: Բաղարջակերաց, Զատիկի ընթրիֆը անխմոր հացը 3 մասի կը բաժնուի կտորները կը ծակեն, եւ այս կտորները ունին այրած գիծէր: Ընթրիֆի ընթացքին, մէկ հացի կտորը կը փաթթեն և կը պահեն որ պատիկները վերջը գտնեն:

Յիսուս առաւ այս հացը և ինքինին գործածեց որպէս՝ Մեսիա: Ինք երրորդութեան մէկ անդամն է որ ծակուեցաւ, ծեծուեցաւ և մեր մեղմերուն համար մեռելի կտաւի մէջ փաթթուեցաւ, թաղուեցաւ և յարութիւն առաւ «առէ՛ կերէ՛, այս է իմ մարմինս:»

Տէր Յիսուս նաեւ առաւ գաւադը - Յրդ գաւադը - որը ընթրիֆէն վերջ կուգայ: Բաղարչակերաց ընթրիֆը ունի 4 գաւաթ. 2ը նաշէն առաջ՝ որ կը նշանակէ սրբութիւն և համանարակ. 2ը նաշէն վերջ՝ որ կը նշանակէ փրկութիւն և փառաբանութիւն: Յիսուս այս Յրդ գաւադը առաւ և իրեն համար գործածեց: Ան մեր փրկութիւնն է, որ մեղմերուն պարտը վճառեց «խմեցէ՛ ասիկա է իմ արիւնս նոր ուխտի, որ պիտի թափուի շատերու մեղմերու բողութեան համար:»

Աշակերտները ըրին այս ընթրիքը և ճաշակեցին Յիսուսի մարմինն  
ու արիւնը: Արդիօ՞ք անոնք ինչպէ՞ս կրցին հաղորդ ըլլալ Յիսուսի  
փրկութեան:

Նոր կտակարանը անյայտ կը պահէ աշակերտներուն վախճանը:  
Սակայն պատմաբաններ կը գրեն թէ 10 աշակերտները  
նահատակուեցան, բազարար Քրիստոսը անհաւատ աշխարհի  
բարոգելէ եսք:

Անդրիաս, Պետրոս, Փիլիպպոս, Սիմոն եւ Թաղեոս խաչուեցան:  
Մատթեոս եւ Թովմաս սուրով սպաննուեցան: Մընացածները նոյն  
պէս սպաննուեցան: Միայն Յովհաննէս իր վերջին օրերուն  
ախորուեցաւ:

Լուրջ հարց է երբ մենք ալ կը մասնակցինք այս սեղանին: Երբ  
Քրիստոսի ընթրիքը կ'առնենք կընդունինք թէ մեր կեանքը իրեն  
նուիրած ենք:

Յիսուս՝ հնագանդ մինչեւ խաչը գնաց: Մենք ալ հնագանդութեան  
կանչուած ենք. մեր կամքը՝ խաչը ելած և մեր կեանքը՝ Քրիստոսի  
նուիրուած: Մենք յարութիւն առած՝ կապրինք Տէր Յիսուսի՝  
հնագանդելու և յետեւելու:

Պողոս առաքեալ Կորնթոսի եկեղեցիին այսպէս կ'ըսէ, «*ροη μαρη  
ηρ αնάρ ψηράτη πι αγάπησ αγάρ ηαγέτη πιτη πι φαιωράτη ιυμέτη*»:  
Մենք ալ մեր անձը գննենք՝ և մօտենանք սեղանին, գիտնալով  
իմաստը՝ Յիսուսի զոհողութեան մեր կեանքին համար:

Տարիներ առաջ լսեցի թէ պէտք ունեի Յիսուսի որ ինձի համար իր  
կեանքը զոհած էր: Ծունկի վրայ՝ Տէր Յիսուս ընդունեցի որպէս իմ  
փրկիչս: Իւրաքանչիւրս այս որոշումը պէտք է ըրած ըլլանք, և ապա  
մասնակից ըլլանք իր սեղանին:

Երբ Պողոս առաքեալ կ'ըսէ գննեցէ՞ք ձեր անձերը,  
հաւատացեալներուն կը խօսի երբ սեղանին կը մօտենանք, մենք ալ  
կ'ըսենք թէ մեր կեանքը լիովին Յիսուսի կը պատկանի:

Այս առաւտ մտածենք, արդիօք որոշա՞ծ ենք հետեւիլ իրեն և  
հնագանդիլ Քրիստոսին ու իր կամքը ընել:

Կարեւոր հարցում մը կուզեմ հարցնել. արդիօք ընդունա՞ծ ես Տէր Յիսուս որպէս քու անձնական փրկիչդ: կրնայ ըլլալ որ յանախած ես եկեղեցի, նաեւ մասնակցած ես Տիրոջ ընթրիփին. սակայն այս ժայլը դեռ չես առած: Եկու՞ր այս առաւտու և որոշէ՝ ընդունիլ Քրիստոս որպէս քու փրկիչդ:

### Աղօդք

Ուրեմն Յիսուսի հրաւերը ընդունէ՛ և կրնաս այսպէս աղօթել: «Տէր Յիսուս, շնորհակալ եմ որ իմ մեղքերուս համար խաչուեցար: Ես մեղաւոր եմ և փրկութեանդ կարօւ եմ: Կ'ընդունիմ քեզ որպէս իմ փրկիչս:»

Իսկ եթէ արդէն փրկիչդ է Յիսուս. իր հրաւերը ընդունէ՛ և այսպէս աղօթէ, «Տէր Յիսուս կեանիս քեզի կուտամ - օգնէ ինձի որ միշտ կամֆդ կատարեմ:»